

OS-finalen vi aldrig glömmer

I en av de mest dramatiska ishockeymatcher som någonsin spelats vann Sverige sitt första OS-guld efter segern mot Kanada i hockeyfinalen i Lillehammer i Norge 1994. I ett svenskt lag som var en fin blandning av äldre och yngre spelare var det i finalen främst ungdomarna Peter Forsberg och Tommy Salo som kom att spela huvudrollerna i dramat Redan ett år innan OS-turneringen började sattes målet för Tre Kronor. Coachen Curt Lundmark sattes nämligen tidigt under stark press eftersom Svenska Ishockeyförbundets ordförande Rickard Fagerlund gick ut i media och ”krävde” ett OS-guld.

Curt Lundmark antog utmaningen och såg till att få med sig ett lag som hade både erfarenhet och rutin samt ungdomlig entusiasm. Dessutom fanns det i hela laget ett stort kunnande och enorm vilja. De äldre som exempelvis Håkan Loob, Tomas Jonsson och Mats Näslund insåg att detta var deras sista chans att vinna ett OS-guld. Laget innehöll många unga spelare på gränsen till de stora genombrotten i karriären. Peter Forsberg var visserligen redan välkänd (vann VM-guld redan 1992) men kan likväl placeras i kategorin unga mycket lovande spelare tillsammans med Tommy Salo, Patrik Juhlin och Kenny Jönsson.

Inledningen på OS-turneringen var trevande. Oavgjort mot den nya hockeynationen Slovakien var inte riktigt tillfredsställande. Italien och Frankrike slogs planerligt tillbaka med 4-1 respektive 7-1. Matchen mot USA blev onödigt spännande på slutet med tanke på att vi ledde med 4-1 inför sista perioden. Patrik Juhlin gjorde fyra poäng fördelat på tre mål och en assist. Fortfarande kändes det här i fjärde matchen som att framför allt Peter Forsberg inte riktigt kommit in i turneringen på allvar. I grundseriemötet slog Kanada Sverige med 3-2. Sverige gjorde visserligen 3-3 men det var ett mål som dömdes bort på grund av spel med hög klubba. Sverige förmådde inte utnyttja sina numerära överlägen så bra, bara ett mål på elva utvisningar.

I kvartsfinalen mot Tyskland dröjde det över halva matchen innan vi lyckades göra mål. Till slut skrevs i alla fall slutsiffrorna till komfortabla 3-0.

I semifinalen mot Ryssland hade Peter Forsberg vaknat till på allvar och spelade mycket bra. Tre assists kom från hans klubba och hela svenska laget gjorde en mycket bra match. Vi ledde säkert med 4-1 tills det återstod 1.11 av matchen. Då gjorde Ryssland två mål på tio sekunder och upplösningen blev onödigt spännande. Det blev hur som helst seger med 4-3 och därmed var finalen mot Kanada Sveriges sista uppgift i turneringen.

Sverige inledde målskyttet genom att göra mål i ett power playläge. Tomas Jonsson gjorde 1-0 assisterad av Peter Forsberg och Håkan Loob efter 6.10. Det skulle dröja ända till i mitten på tredje perioden innan Kanada replikerade. Då hände det desto mer på en gång. Efter 49.08 gör Paul Kariya 1-1 assisterad av

Chris Kontos och Greg Johnson. Sedan chockar backen Derek Mayer Sverige genom att göra 2-1 efter 51.43. Målet såg ut att kunna bli segermålet men avslutningen blev mer dramatisk än så. Brad Werenka åker ut för hakning när bara drygt två minuter återstår av matchen. Sverige formerar det bästa laget har och det ger önskat resultat. Efter fint förspel av Tomas Jonsson och Peter Forsberg skjuter backen Magnus Svensson den efterlängttade kvitteringen till 2-2 efter 58.11. Tydligt hade laget lärt sig något från förra matchen för nu gjordes båda spelmålen i power play. Peter Forsberg assisterade till bägge målen.

Sudden death i max tio minuter inleddes. Det var förstas spännande men ingenting av större värde finns att rapportera från förlängningen som slutade oavgjord även den.

Straffläggning i bäst av fem straffar vidtogs. Kanada inledde bäst och Petr Nedved och Paul Kariya såg med sina mål till att koppla guldgreppet. Kanada ledde med 2-0 efter två lagda straffar. Men på de följande straffarna reducerar Magnus Svensson och Peter Forsberg kvitterar. Samtidigt räddar Tommy Salo Kanadas tre straffar. Därför inträffade det osannolika att matchen var oavgjord även efter straffläggningen. Därför inleddes straffläggningens sudden death.

Spänningen var näst intill olidlig. Inför första straffrundan hade Curt Lundmark sett en enorm fighting spirit och kampvilja i sina spelares ansikten. Nu hade dock spänningen och rädslan för att misslyckas slagit klorna i spelarna. När Curt Lundmark denna gång vände sig mot sina spelare på bänken för att välja ut straffläggare i sudden death såg han bara nackar.

– Men då stod Tomas Jonsson upp och visade de andra i laget stort ledarskap när han erbjöd sig att lägga en straff om jag ville det, säger Curt Lundmark.

I första straffrundan i sudden death är Magnus Svensson och Petr Nedved straffläggare. Båda missar målet helt.

I andra straffrundan är Peter Forsberg och Paul Kariya straffläggare. Peter Forsberg visar prov på oerhörd kyla, teknik och timing när han lurar Corey Hirsch åt vänster och sedan flyttar klubban till höger hand och föser in pucken förbi en bortspelad Corey Hirsch och in i mål.

Därmed är pressen stor på Paul Kariya inför hans straff. Han åker fram mot Tommy Salo som själv tar ett rejält tag om händelserna. Han står kvar vid sitt mål men slänger sig ned och sprattlar med benen och lyckas få Paul Kariyas skott på vänstra benskyddet. Glädjen vet inga gränser i det svenska båset och spelarna väller in på plan för att slänga sig över Tommy Salo.

Den svenska kungafamiljen jublade på läktaren. Efter en oerhörd dramatik hade de fått se att OS-guldet i ishockey för första gången hamnat i Sveriges ägo.